

Mishnah Sanhedrin, chapter 4

משנה סנהדרין פרק ד

(1) Both civil and capital cases require inquiry and examination. As it is written: "One and the same law will be exacted for you." (Leviticus 24:22) [Thus, the Torah compares civil and capital cases. Regarding capital cases it is written: "Then you will inquire and investigate and ask thoroughly. (Deuteronomy 13:15) However, regarding monetary cases involving loans, the Rabbis were more lenient in their examination, so as not to discourage people from lending money.] What is the difference between civil and capital cases? Civil cases [are tried] by three [judges], capital cases by twenty-three; civil cases may be opened [by arguments] either for acquittal or conviction, while capital charges must be opened [by arguments] for acquittal, but may not be opened [by arguments] for conviction. Civil suits may be decided by a majority of one, either for acquittal or conviction; whereas capital charges are decided by a majority of one for acquittal, but [at least] two for conviction. Decisions regarding civil cases may be reversed both for acquittal and for conviction; while decisions regarding capital charges may be reversed for acquittal only, but not for conviction. Regarding civil cases, all [including students observing the case] may argue for or against the defendant; regarding capital charges, anyone [including observing students] may argue in his favor, but not against him.

רבנו עובדיה מברטנורא

א ממונות כו' שנאמר משפט אחד יהיה לכם. ובדיני נפשות כתיב (דברים יג) ודרשת וחקרת. וזהו דין תורה אבל אמרו חכמים שאין מאריכין בדרישה וחקירה בדיני ממונות שלא תגעול דלת בפני לוי אלא א"כ ראו ב"ד שהדין מרומה. ודרישה וחקירה הוא השאלה בענין בעצמו כגון כמה הלוהו. ומתי הלוהו. ובאיזה ענין הלוהו. ובאיזה מקום הלוהו. ויש מין אחר מן השאלה שנקראת בדיק' ואינו בענין בעצמו. כגון שישאלו לו מה היה כבוש. כל' שחורים. או כלים לבנים. עומד היה או יושב בשעה שהלוהו: **פותחים.** משאו ומתנו של דין. בין לזכות בין לחובה: **מחזירין.** סותרין את הדין אחר שגמרוהו וידעו שטעו: **ואין הכל מלמדין חובה.** שאם אמר א' מן התלמידים יש לי ללמד עליו

א אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה, שנאמר (ויקרא כד) משפט אחד יהיה לכם. מה בין דיני ממונות לדיני נפשות. דיני ממונות בשלשה, ודיני נפשות בעשרים ושלשה. דיני ממונות פותחין בין לזכות בין לחובה, ודיני נפשות פותחין לזכות ואין פותחין לחובה. דיני ממונות משין על פי אחד בין לזכות בין לחובה, ודיני נפשות משין על פי אחד לזכות ועל פי שנים לחובה. דיני ממונות מחזירין בין לזכות בין לחובה, דיני נפשות מחזירין לזכות ואין מחזירין לחובה. דיני ממונות הכל מלמדין זכות וחובה, ודיני נפשות הכל מלמדין זכות ואין הכל מלמדין חובה. דיני ממונות המלמד

Regarding civil suits, he who has argued for conviction, may [change his mind and] argue for acquittal, and he who has argued for acquittal, may argue for conviction; whereas, in capital charges, one who has argued for conviction may subsequently, argue for acquittal, but one who has argued for acquittal, may not argue for conviction. [One verse states: “And they shall judge the people **at all times**,” (Exodus 18:22) thus, implying

that judgement may take place both during daytime and nighttime, while another verse states: Then it will be on the **day** that he bequeaths,” (Deuteronomy 21:16) thus, limiting judgment to daytime? Rather] civil cases are tried by day [meaning that they must be initiated by day], but [they may continue into, and be] concluded at night. However, [regarding capital charges the verse states: “Hang them before the sun,” (Numbers 25:4) indicating that] capital charges must be tried by day and concluded by day. Civil cases can be concluded on the same day, whether for acquittal or conviction; capital charges may be concluded on the same day for acquittal, but, only on the next day, for conviction. Therefore, [capital] trials are not held on Friday or on the eve of a Festival [since if the verdict is guilty, it must be postponed till the next day and death sentences may not be executed on Shabbat or on a Festival. Delaying the execution until Sunday is considered cruel and is not an option].

(2) In cases of purity and impurity, we begin with [the opinion of] the most eminent [of the judges]; whereas in capital cases, we begin with [the opinion of] the least prominent] those [who sit] on the side [benches, since the verse states:

רבנו עובדיה מברטנורא

חובה אין שומעין לו: **דנים ביום וגומרים בלילה**. דכתיב (שמות יח) ושפטו את העם בכל עת וכתוב (דברים כא) והיה ביום הנחילו את בניו הא כיצד יום לתחילת דין ולילה' לגמר דין: **דנים ביום וגומרים ביום**. דכתיב (במדבר כה) והוקע אותם לה' נגד השמש: **גומרים בו ביום בין לזכות בין לחובה**. דא"ק (ישעיה א) מלאתי משפט צדק ילין בה: **לפיכך אין דנים לא בערב שבת**. שנמצא גמר דינו בשבת ולהשהותו אחר שבת א"א מפני ענין הדין. ולדונו בו ביום א"א. שאין ארבע מיתות בית דין דוחין את השבת שנאמר (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת למד על מחוייבי שריפה שאין שורפין אותן בשבת וה"ה לשאר חייבי מיתות: **ב מן הצד**. מן הקטנים בחכמה שהיו

חובה מלמד זכות והמלמד זכות מלמד חובה, דיני נפשות המלמד חובה מלמד זכות, אבל המלמד זכות אינו יכול לחזור וללמד חובה. דיני ממונות דנין ביום וגומרין בלילה, דיני נפשות דנין ביום וגומרין ביום. דיני ממונות גומרין בו ביום בין לזכות בין לחובה, דיני נפשות גומרין בו ביום לזכות וביום שלאחריו לחובה, לפיכך אין דנין לא בערב שבת ולא בערב יום טוב: **ב דיני הטמאות והטהרות מתחילין מן הגדול**, דיני נפשות מתחילין מן הצד. הכל כשרין לדון דיני ממונות ואין הכל

רב (— nor respond to a disputant, Exodus 23:2) and since the word ריב is spelled as רב, one may read the verse as: Do not dispute a teacher, thus, if we began with the most eminent, no one would be able to argue against him]. All are eligible to try civil suits, but not all are eligible to try capital cases, only Priests, Levites, and Israelites who may [i.e., whose genealogy allows them to] enter into a

marriage relationship with the Priesthood.

(3) The Sanhedrin [i.e., courts of twenty-three and the court of seventy-one] were [seated] in the form of a semicircular threshing floor, so that they could see one another [a full circle would necessitate that the litigants would have their backs to some of the judges]; two judicial scribes stood before them, one to the right, the other to the left, writing down the arguments of those who would acquit and those who would convict. Rabbi Yehudah says: [There were] three: One to record the arguments for acquittal, a second, to record the arguments for conviction, and a third, to record the arguments for acquittal and conviction [thus, there are two witnesses to each vote, the *halachah* does not follow Rabbi Yehudah].

(4) And three rows of [twenty-three] scholars [who were judicial candidates, in the event that the court was deadlocked] sat in front of them, each recognizing

רבנו עובדיה מברטנורא

יושבים בצד. דאמר קרא (שם כג) לא תענה על ריב. וכתוב רב כלומר לא תענה על מופלא שבבית דין ולנטות מדבריו. לפיכך אין שומעין דבריו אלא בסוף: **הכל כשרים לדין**. ואפילו גר. והוא שתהא אמו מיישראל. וממזר נמי היה כשר לדין דיני ממונות: **ואין הכל כשרים וכו'**. דכתוב (שמות יח) והקל מעליך ונשאו אתך בדומין לך. מה משה רבינו מיוחס אף ב"ד מיוחסים: **ג כחצי גורן עגולה כדי שיהו רואים זה את זה**. דאמר קרא (שיר ז) שררך אגן הסהר. שררך אגן זו סנהדרין שיושבת בטבורו של עולם. ומגינה על כל העולם כולו והיא דומה לטהר שיושבים בעגול כחצי ירח. תרגום ירח סיהרא ובעגולה שלימה אין יושבים מפני שצריכים בעלי דינים והעדים ליכנס ולדבר בפני כלם: **ר' יהודה אומר שלשה היו**. כדי שיהיו שני עדים על המזכין ושני עדים על המחייבין. ואין הלכה כרבי יהודה: **ד ושלש שורות**. וכל שורה של כ"ג ת"ח. שמא יחלקו הדיינים והיו רובן מחייבין ומעוטן מזכין. והטיה לרעה אינה ע"פ אחד. כדכתוב (שמות כג) לא תהיה אחרי רבים לרעות. וצריך להוסיף שנים שנים עד ע"א שלעולם אין מוסיפין על הדיינים יותר מע"א. הלכך צריך להוסיב לפניהם מ"ח

כשרין לדין דיני נפשות, אלא כהנים, לויים, וישראלים המשיאין לכהנה: **ג סנהדרין היתה כחצי גרן עגולה**, כדי שיהו רואין זה את זה. ושני סופרי הדינין עומדין לפניהם, אחד מימין ואחד משמאל וכתבין דברי המזכין ודברי המחייבין. רבי יהודה אומר, שלשה, אחד כותב דברי המזכין ואחד כותב דברי המחייבין והשלישי כותב דברי המזכין ודברי המחייבין: **ד ושלש שורות של תלמידי חכמים יושבין לפניהם**, כל אחד ואחד מכיר את

his own place [sitting in order of superiority in wisdom]. In case [the court was deadlocked and] it was necessary to ordain [another judge], he was appointed from the first [row] in which case, one of the second [row] moved up to the first, one of the third to the second, and a member of the assembled [audience] was selected and seated in the third [row]. He did not sit in the place vacated by the first; rather, [he sat] in the place suitable for him [i.e., the last seat in the third row whereas the one who advanced to the second row had been seated first in the third row].

(5) How were the witnesses instilled with fear [not to testify falsely]? Regarding capital cases the witnesses were brought in and admonished [thus]: Perhaps what you say is based only on conjecture, or hearsay, or is evidence [heard] from the mouth of another witness, or [something you heard] from the mouth of a reliable person; perhaps you are unaware that ultimately we shall scrutinize your evidence by cross examination and inquiry? Be aware that capital cases are not like monetary cases. In civil cases, one can make monetary restitution and thereby effect his atonement, but in capital cases, he is held responsible for his blood [of the one accused] and the blood of his [potential] descendants until the end of time, for so we find in the case of Kayin, who killed his brother, that it is written [translated literally]: “The bloods of your brother is screaming out to Me” (Genesis 4:10): It does not say:

רבנו עובדיה מברטנורא

להשלמת שבעים ואחד. ולא אורח ארעא לעשות שורות תלמידים מרובה משל דיינים. הלכך עבדינו ג' שורות: וכל אחד מכיר את מקומו. שכסדר חכמתם היו מושבים אותם לפיכך היה כל אחד צריך להכיר את מקומו: הוצרכו לסמוך. כגון שמת א' מן הדיינים: ולא היה יושב במקומו של ראשון. ולא היה אותו שנברר מן הקהל יושב במקומו של ראשון אלא במקום הראוי לו בסוף שורה השלישית לפי שהקטן מן התלמידים שבשורות גדול מן הגדול שבקהל: ה מאימין על העדים. שלא יעידו שקר: מאומד. שהדעת נוטה שהוא כן: דיני ממונות. אם העיד לחייב לזה ממון

מקומו. היו צריכין לסמוך, סומכין מן הראשונה. אחד מן השניה בא לו לראשונה ואחד מן השלישית בא לו לשניה, ובזרין להן עוד אחד מן הקהל ומושיבין אותו בשלישית. ולא היה יושב במקומו של ראשון, אלא יושב במקום הראוי לו: ה כיצד מאימין (את העדים) על ידי נפשות, היו מכניסין אותן ומאימין עליהן. שמה תאמרו מאמד, ומשמרעה, עד מפי עד ומפי אדם נאמן שמענו, או שמה אי אתם יודעין שסופנו לבדוק אתכם בדרשה ובחקירה. הו יודעין שלא כדיני ממונות דיני נפשות. דיני ממונות, אדם נותן ממון ומתכפר לו. דיני נפשות, דמו ודם זרעיותיו תלויין בו עד סוף העולם, שכן מצינו בקין שהרג את אחיו, שנאמר (בראשית ד) דמי אחיך צעקים, אינו

The blood of your brother, rather, “The **bloods** of your brother,” meaning, his blood and the blood of his [potential] descendants. Alternatively, “The bloods of your brother;” teaches that his blood was splashed [onto many places] on trees and stones. Therefore man was created alone to teach you that whoever destroys a single life from Israel, is considered by Scripture as though he destroyed an entire world; and whoever preserves a single life from Israel, is considered by Scripture as though he had preserved an entire world. Furthermore, [he was created alone] for the sake of peace among men, that one might not say to his fellow: My father was greater than yours, and that the heretics might not say: There are many powers in heaven [and each created a man]. Also, to teach the greatness of the Holy One, Blessed is He; when a man casts many coins from a single mold, they all resemble one another, but the Supreme King of kings, the Holy One, Blessed is He, fashioned each man in the mold of the first man, yet not one of them resembles another. Therefore, every single person is obliged to say: The world was created for my sake. Perhaps you [a witness in a capital case] will ask: Why do we need this anxiety [perhaps I would be better off not testifying]? [Know then:] is it not already written; “Regarding his witnessing some matter by seeing or knowing it yet he does not

אומר דם אחיך אלא דמי אחיך, דמו ודם זרעיותיו. דבר אחר, דמי אחיך, שהיה דמו משלך על העצים ועל האבנים. לפיכך נברא אדם יחידי, ללמדך, שכל המאבד נפש אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב כאלו אבד עולם מלא. וכל המקים נפש אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב כאלו קים עולם מלא. ומפני שלום הבריות, שלא יאמר אדם לחברו אבא גדול מאביך. ושלא יהו מינין אומרים, הרבה רשויות בשמים. ולהגיד גדלתו של הקדוש ברוך הוא, שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכלן דומין זה לזה, ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחברו. לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר, בשבילי נברא העולם. ושמא תאמרו מה לנו ולצרה הזאת, והלא כבר נאמר (ויקרא ה) והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד

רבנו עובדיה מברטנורא

שלא כדין. מחזירו לו ומתכפר: לפיכך נברא יחידי. להראותך שמאדם אחד נתישב מלואו של עולם: רשויות הרבה. אלהות הרבה יש וכל אחד ברא את שלו: מה לנו ולצרה הזאת. להבניט ראשנו בדאגה זו ואפילו על האמת: והלא כבר נאמר והוא עד. וחייבין אתם להגיד מה שראיתם: ושמא תאמרו מה לנו לחוב. להיות מחוייבים בדמו שלזה נוח לנו לעמוד באם לא יגיד הרי הוא אומר באבוד רשעים רנה. ואם רשע הוא אין כאן עון כלל:

testify [then he must bear his transgression]”? (Leviticus 5:1) And should you say: Why should we bear responsibility for the blood of this man

וְגוֹמֵר. וְשָׁמָּא תֵּאמְרוּ מַה לָּנוּ לְחוּב בְּדַמּוֹ שֶׁל
זֶה, וְהִלָּא כָּבֵר נֵאָמַר (משלי יא) וּבְאֵבֶד רְשָׁעִים
רָנָה:

— surely, however, it says: “When the wicked perish, there is joy!” (Proverbs 11:11)

eMishnah.com